

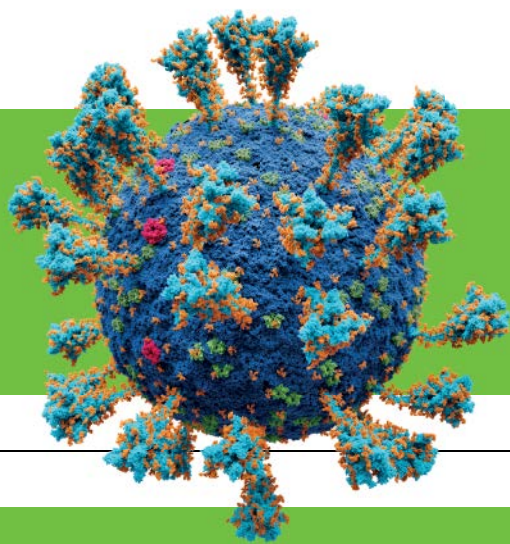

۱۵

۱۰ نکته نامگذاری برند تازه متولد

۱۴

خوب و بد پاندمی کووید در یک نگاه

زندگی

یکشنبه ۲۸ فروردین ۱۴۰۱ : شماره ۶۱۹۴

۱۶

دلشوره جدید کارآفرینان

دیزگ

به دنبال اکرام

نامگذاری روز اکرام ایام، هم‌زمان با سالروز تولد امام حسن مجتبی(ع)، موضوع عجیبی نیست. امام حسن مجتبی(ع) که همانند دیگر ائمه اطهار، اهل جود و سخاوت بودند؛ آن‌قدر که روایت‌های متعددی آمده است که هیچ‌گاه دست رد به سینه ایام، فقرا و مظلومان نزدند و شاید به همین دلیل است که ایشان را کریم اهل بیت می‌نامند. پانزدهمین روز از ماه مبارک رمضان و تولد امام حسن مجتبی(ع)، فرصت خوبی برای یادآوری این نوع از اکرام است؛ برای قرار گرفتن بین خیرانی که دلی بزرگ دارند و برای کمک به یتیمان به میدان می‌آیند تا دنیا و آخرت خود را آباد کنند. از ساخت مدرسه و آبادانی یک شهر و روستا تا پرداخت مبلغی ناچیز برای تهیه بسته‌های معیشتی که شاید نیاز یک روز از نیازمندان را برطرف کند. فرقی نمی‌کند؛ مهم این است که بتوانی ببخشی و به اکرام اقشار نیازمند جامعه اهمیت بدی؛ موضوعی که حجت‌الاسلام محمدرضا باایبی، کارشناس مذهبی هم آن را تایید می‌کند و از ساده‌ترین نوع بخشش و اکرام می‌گوید: «فارغ از موضوعات مالی، حتی روی خوش با ایام و نیازمند هم جزئی از اکرام است؛ کاری که امام حسن مجتبی(ع) می‌کردند و در طول زندگی خود اخلاقی بسیار خوش و گرمیانه داشتند.»

مناسبت‌ها را دریاب

برخی‌ها معتقدند که توزیع بسته‌های معیشتی، سبب اوراق و کمک‌هایی از این جنس، مسکن موقت است، دردی را دوانمی‌کند و بهتر است که به فکر راه‌حل‌های اساسی برای رسیدگی به نیازمندان کشور باشیم؛ موضوعی که حسن موسوی چلک، رئیس انجمن مددکاری اجتماعی کشور هم آن را تایید می‌کند اما حال خوب همین کمک‌ها و اصطلاحا مسکن‌های موقت را هم رد نمی‌کند: «چه کسی می‌تواند منکر این موضوع شود که در شب‌های عید با مثلا فصل سرما، نیاز نیازمندان به کمک و همدلی، بیشتر از دیگر وقت‌های سال است؟ پس چه بهتر که هم به راهکارهایی اساسی و ریشه‌ای برای توانمند کردن آنها ببیند و هم در چنین وقت‌هایی حواس‌مان به نیازمندی که هنوز به توانمندی کافی نرسیده‌اند، باشد؟» او فراگیر بودن این باور در تمام دنیا می‌گوید: از این که در سایر کشورها هم در شب سال نوی میلادی یا عید پاک، کمک‌های خیرین به اهالی نیازمند شهرشان بیشتر از هر وقت دیگری می‌شود؛ آن‌هم فارغ از این که دولت، مسئولان، نهادها و سازمان‌ها چه اقدام موثری برای بهبود زندگی این خانواده‌ها کرده باشند. حالا رمضان هم یکی از آن مناسبت‌ها است؛ از همان‌ها که لازم است فارغ از هر دیدگاه و تحلیلی، حواسمان به پر بودن سفره افطار و سحر مومانی باشد که روزه می‌گیرند اما دست‌شان برای بازگرداندن قوت تحلیل رفته خودشان و خانواده‌شان خالی است.

info@jamejamOnline.ir

روابط عمومی: ۰۲۳۰۴۴۴۴

● حادثه-بی‌آرتی

شهرداری از تهران:

در بزرگراه شهید چمران، محدوده کوی نصر و آتی‌ساز، خودروهای سواری به دفعات با ایستگاه‌های بی‌آرتی برخورد کرده و حادثه‌ای به وجود آمده است. بهتر است با جابه‌جایی و ایمن‌سازی این ایستگاه‌ها، شاهد این‌گونه حوادث نباشیم.

● زیاله-نامطبوع

میپیدی از تهران:

ساکنان خیابان توکلی، واقع در محله استادمعین از ایجاد مشکل آلودگی زیست‌محیطی و انتشار بوی نامطبوع ناشی از ریختن زیاله گل‌هم‌م‌ندند. درخواست رسیدگی به این معضل را دارم.

● اوباش-برخورد

پهلوان از تهران:

اهالی محله جوادیه از مسئولان دستگاه قضایی و نیروی انتظامی می‌خواهند با راندل و اوباش این محله که اقدام به خرابکاری می‌کنند و نظم و امنیت ساکنان این محله را به هم ریخته‌اند، برخورد کند.

● بوستان-روشنایی

کمالی از تهران:

بیشتر بوستان‌های منطقه ۹ شهرداری تهران از روشنایی مناسب و کافی برخوردار نیستند؛ اتفاقی که باعث تجمع اوباش و افراد معتاد در این بوستان‌ها می‌شود.

● سرعت-واژگونی

یک شهروند از تهران:

سرعت بالای خودروها در بزرگراه یادگار امام(ره) به ورودی بزرگراه شهید همت، باعث واژگونی خودروها و حادثه‌های جبران‌ناپذیر می‌شود. لطفاً مسئولان محترم فکری به حال این نقطه کنند.

● وام-سپرده

شیرعلی از امیدیه:

برای دریافت وام ۱۰۰ میلیون بدون ضامن (براساس اعتبارسنجی) به بانک مراجعه کردم ولی بانک گفت باید ۵۰ میلیون تومان سپرده در بانک داشته باشم تا وام به من تعلق بگیرد. مگر قرار به تسهیل شرایط دریافت وام نبود؟

● لامپ-بازیافت

روغنی از تهران:

برخی از غرفه‌های محلی بازیافت در تهران از پذیرش لامپ‌های سوخته و باتری‌های کار کرده امتناع می‌کنند. به گفته اینها، لامپ و باتری جزو پسماندهای سمی است و آنها چنین ضایعاتی را قبول نمی‌کنند. جالب این که توصیه آنها به شهروندان این است که لامپ‌ها و باتری‌ها در سطل زباله شهری بیندازند. آیا این توصیه، خطرناک و ضد محیط زیست نیست؟ چرا سازمان بازیافت شهرداری فکری به حال این مشکل نمی‌کند؟

تعدادشان تقریباً از شمارش خارج شده است؛ تعداد آشپزخانه‌هایی که در سراسر کشور برپا شده‌اند تا غذای افطار روزه‌داران نیازمند را تا ساعاتی قبل از بلند شدن صدای اذان مغرب، به دست‌شان برسانند. این کوتاه‌ترین تعریف از طرح اطعام مهدوی است که از اولین روزهای ماه مبارک رمضان، در همه شهرهای کشور اجرایی شده است؛ طرحی که تلاش می‌کند در تمام طول این یک‌ماه، نیازمندی محرومی نباشد که دست و دلش از رسیدن لحظه اذان و خالی بودن سفره افطار خانواده‌اش بلرزد. برای همین است که اگر این روزها در کوچه پس‌کوچه‌های شهر و محل‌تان قدم زدید و عطر غذایی دل‌انگیز به مشام‌تان رسید، تعجب نکنید؛ احتمالاً شما از کناری یکی از این آشپزخانه‌ها عبور کرده‌اید.

نرگس غانیزاده

جامعه

و حاشیه‌ای استان ایلام، ماه رمضان‌های سختی را می‌گذرانند و حالا با طرح اطعام مهدوی، کمی از سختی‌اش برایشان کم می‌شود: «با بررسی‌ها و برنامه‌ریزی‌هایی که توسط مراکز نیکوکاری شهر صورت گرفته است، روزانه هزار پرس وعده افطاری برای این افراد پخته می‌شود و به دست‌شان می‌رسد.» انگار که همه افراد شهر، بر سر یک سفره افطار هزار نفری نشسته باشند. برای همین است که این روزها، هر روزش، عطر یک غذا از برخی نقاط شهر به مشام می‌رسد؛ از آن عطر و بوهایی که با دیگر روزهای سال فرق دارد. حالا آقای یوسفی و دوستان‌شان، صبح تا غروب ماه رمضان‌شان را در آشپزخانه‌ها می‌گذرانند؛ «راه‌اندازی یک آشپزخانه، طبخ غذا و توزیع آن بین نیازمندان، اتفاق عجیبی برای یک مرکز نیکوکاری نیست اما ماه رمضان با همه وقت‌های دیگر آن فرق می‌کند.» یک آشپزخانه موقت که مدت زمان برپایی‌اش بیشتر از هر وقت دیگر است: «مثلاً گاهی روز اربعین، یا نهایتاً چند روزی در ایام فاطمیه این آشپزخانه‌ها را بنامی کنیم اما سربازانگه داشتن آشپزخانه‌ای برای یک بازه زمانی یک ماهه، تجربه کمی سخت اما شیرینی است که حتی نوع غذاهای آن هم با ماه‌های دیگر فرق می‌کند.» مثلاً اساسی‌ترین فرقی این است که وقت‌های دیگر، خبری از بساط پخت زولبیا و بامیه نیست اما این روزها خوراکی‌های محبوب و مرسوم افطاری، پای ثابت این آشپزخانه‌هاست.

● آشپزخانه‌های متبرک

حالا پای این آشپزخانه‌ها از مساجد و حسینیه‌ها، به

خانه‌های مردم هم رسیده است. خانه‌هایی که گاهی دیگر و ابزار و وسایل آشپزی برای چنین جمعیتی به سختی در آن جا می‌شود اما بالاخره می‌شود. این جریان است که طرح اطعام مهدوی در ایلام، بوشهر و دیگر شهرهای کشور به وجود آورده است و هر بار یکی از خانواده‌ها، داوطلب می‌شود آشپزخانه کوچک خانه‌شان بشود آشپزخانه چنین طرح بزرگی. آقای صفری، مسئول مرکز نیکوکاری کریم اهل بیت(ع) بوشهر می‌گوید که داوطلب شدن و به عهده گرفتن مسئولیت‌های برای پیشبرد چنین هدفی، خیلی قانون و قاعده مشخصی ندارد؛ آن‌قدر که هر روز با ایده متفاوتی از خیرین روبه‌رو می‌شوند. یکی از این ایده‌ها هم در اختیار گذاشتن آشپزخانه خانه‌شان است: «نیت کردم که دیگ و ظرف و آشپزخانه افطاری امروز با من باشد؛ خانم هم دستپختش حرف ندارد.» و همین تماس کوتاه خیر است که باعث می‌شود تیمی چند نفره، راهی خانه وقف‌شده بروند و بساط آشپزی‌شان را آنجا به راه بیندازند.

● به وقت افطار

مناطق حاشیه‌ای ایلام، خیلی شبیه جایی برای زندگی به نظر نمی‌رسد. تعداد خانه‌هایی که نما دارند به اندازه انگشتان یک دست هم نمی‌رسد. بچه‌های قد و نیم‌قد در کوچه‌ها می‌دوند و گاهی با دویدن هایشان خاک را بلند می‌کنند؛ خاکی که خودشان را هم به سرفه می‌اندازد اما به هوای خوردن یک لیوان آب هم به داخل خانه نمی‌روند. آنها چشم انتظار آدم‌هایی هستند که هرشب، همین موقع‌ها و نیم‌ساعتی قبل از اذان مغرب، خودشان را به این محله می‌رسانند و غذای افطاری را بین این بچه‌ها و خانواده‌هایشان پخش می‌کنند. رزومه‌هایی بین بچه‌ها جریان دارد؛ انگار حدس غذای امشب، تبدیل به سرگرمی هر روزشان شده است: «مددجویان کمیته امداد و بسیاری از نیازمندان ایلام، در این مناطق زندگی می‌کنند؛ کسانی که توسط مراکز نیکوکاری شناسایی شده‌اند و همیشه در لیست کمک‌های خیرین استانی هستند و فراموش نمی‌شوند.» و حالا نیم ساعت مانده

خیرین همیشه حاضر

ایلام استان کوچکی است اما دایره محرومانش به اندازه جغرافیای استان، کوچک نیست؛ برای همین است که کمک‌رسانی به محرومانش بدون کمک خیرین تقریباً نشدنی است. البته که خیرین همیشه بوده‌اند؛ از اولین روزهایی که فراخوان‌ها در فضای شهر و فضای مجازی دست به دست می‌شود تا نیمه‌های ماه رمضان که خیرین ناشناس از راه می‌رسد و گاهی همه هزینه‌های باقیمانده را تقبل می‌کند. آقای یوسفی که سال‌هاست در این حوزه فعالیت می‌کند، می‌گوید که تقریباً بدون حضور خیرها، هیچ‌کدام از این طرح‌ها، ایده‌ها و برنامه‌ها پیش نمی‌رود؛ خیرهایی که از همان اول کار خیال ما را راحت می‌کنند: «البته که تعداد محرومان و نیازمندان ایلام، از تعداد خیرینش خیلی بیشتر است؛ آن‌قدر که لازم است به جز خیرین محلی، خیرینی از سراسر کشور هم در این طرح به ما کمک کنند.» خیرینی که گاهی بدون هیچ پیش‌مقدمه‌ای، مبالغی را به حساب مراکز نیکوکاری واریز می‌کنند و گاهی هم خودشان همت می‌کنند و اقلامی مثل گوشت، برنج، رب و... را به تیم اجرایی اطعام مهدوی می‌رسانند.

در شب‌های ماه مبارک رمضان، افراد زیادی زنده و رساندن غذای گرم به دست نیازمندان را دارند.